

Geachte voorzitter, burgemeester en commissieleden,

Ik ben Yara Barazy, oorspronkelijk afkomstig uit Syrië. Twaalf jaar geleden ben ik met mijn gezin naar Nederland gevlucht vanwege de oorlogsgevaaren en de gevolgen daarvan. We werden gedwongen ons huis te verlaten nadat we ons appartement verloren tijdens een raketaanval op onze woonwijk. We konden geen veilige en betaalbare woning vinden. We konden geen werk vinden en onze kinderen niet naar school sturen, omdat die ook verwoest waren. Bovendien werden we in de gaten gehouden door de geheime politie agenten en werd ik persoonlijk bedreigd met een gedwongen verdwijning. We moesten een veilig land vinden voor onze kinderen, om een leven op te bouwen en een toekomst te creëren. Hier in Nederland werden we naar de Krimpenerwaard gestuurd om daar een nieuw leven op te bouwen. De lokale organisaties zoals Krimpenerwaard Intercultureel, Vluchtelingenwerk, en de kerk in Haastrecht hebben ons geholpen de moeilijkheden van de eerste jaren te overwinnen, maar bovenal hebben ze ons geholpen te integreren in de samenleving, deuren geopend die voor velen gesloten gebleven. Maar het allerbelangrijkste, ze hebben antwoord gegeven op vragen die niemand wilde antwoorden, omdat niemand er genoeg om geeft. Als ik terugkijk op het verleden en ons leven vergelijk met dat van mensen die geen vergelijkbare ervaringen hebben, besef ik hoe bevoorrecht we waren met mensen zoals Helma, Ingrid, Wilbert en Joka, en anderen, die zo moedig waren om zo'n missie aan te gaan. We waren gezegend. Het meest treffende beeld dat dat verleden kan beschrijven, is een schip dat zinkt te midden van een woeste storm, mijn familie en ik die van boord vluchten, probeerend te overleven in golven zo hoog als bergen, en plotseling, uit het niets, reikt er een hand naar ons uit, een arm die ons grijpt en ons redt van de verdrinking.

Ik zie nu hoe afschuwelijk en moeilijk de situaties waren waarmee we te maken hebben gehad, zoals Nederlands taal leren, integreren in een heel andere samenleving, en het proberen onze personages nieuw leven in te blazen en ze te transformeren tot totaal andere persoonlijkheden die bij Nederland horen. Maar ik weet nu ook dat deze hulp nog steeds veel kan betekenen voor mensen die van hun schip vluchten en willen overleven. De gemeenschap in de Krimpenerwaard heeft de menselijke capaciteit en de ruimte om meer mensen te verwelkomen. Iedereen in deze samenleving moet weten dat elke nieuwe persoon die hier komt, een nieuwe kans is voor deze samenleving om te evolueren. Ik werk nu als Corporate developer in software business. Wat Nederlands mist in de softwarewereld, breng ik vanuit het midden oosten bedrijven die in dezelfde business werken dankzij het beheersen van beide talen. Mijn man en mijn oudste zoon hebben nu een eigen zaak in Gouda. Hij biedt werk aan veel asielzoekers en mensen met een laag inkomen. Mijn zoon werkt als autobehaer, mijn andere zoon volgt het traject om advocaat te worden.

Tot slot. Het in stand houden van tradities en het veiligstellen van de toekomst van de Nederlandse waarden botst niet met het verwelkomen van nieuwe mensen.

Integendeel, Nederland is de vruchtbare grond waaruit nieuwe zaden zullen groeien die alleen maar zullen bijdragen aan de eeuwige, prachtige tuin. Samen maken wij de Waard.

Dank voor uw aandacht.